

LLIBERT TEIXIDO

“Valorem positivament la pujada, però no compensa l'encariment de la vida”

Cintia Pascual
Presidenta de l'ACRA

LV

“Caldrà fer malabarismes per arribar a final de mes; amb aquesta quota els comptes no sortiran”

Andrés Rueda
President AEDGSS

XAVI JURIO

“Aquest increment, amb una despesa de 44 milions, és el primer pas per fer més robust el sector”

Violant Cervera
Consellera

DANI DUCH

“A partir d'ara el nostre objectiu és lluitar perquè les residències s'assemblin molt més a una casa”

Ione Belarra
Ministra

La falta de sanitaris als geriàtrics redueix la qualitat de les cures

Famílies i plataformes denuncien les ràtios injustes en centres de persones grans

MÀRIUS SIN
AMANDA RODRÍGUEZ
Barcelona

“A l'estiu la situació ha estat molt dura. Erem tan pocs que hi havia dies en què no es van poder fer cures bàsiques, com el canvi de bolquer, i hi ha hagut casos d'infeccions d'orina per això”, lamenta una treballadora d'una residència geriàtrica de la zona alta de Barcelona, on hi ha quotes mensuals de fins a 7.000 euros. Prefereix mantenir l'anonimat per por de possibles represàlies, però denuncia que el centre experimenta retallades de personal des de fa un any i que cada vegada és més difícil atendre com cal els residents.

La falta de sanitaris és una realitat comuna entre les residències de gent gran. “És una denúncia recurrent, no només a Catalunya, sinó al conjunt de l'Estat”, explica Maria José Carcelén, presidenta de l'Associació Coordinadora de Familiars de Residències 5 +1. El 2021 el Síndic de Greuges va rebre 93 queixes relacionades amb el mal funcionament de les residències a Catalunya; el 2022 ja se n'han registrat 81.

A més dels treballadors, els familiars dels usuaris d'aquesta residència de luxe també protesten per les retallades, que han empitjorat els serveis. “La meua mare va perdre cinc quilos perquè no hi havia ningú que vigilés la quantitat de menjar que ingeria”, assegura Esther Fandos. Aquesta precària situació ha provocat baixes per desgast físic i mental de diversos membres de l'equip d'aquesta residència.

“S'ha de cuidar el cuidador”, reivindica Víctor Echaniz, portaveu d'Estels Silenciats, entitat que actua en contra del maltractament institucional de les persones que viuen a les residències de Catalunya. “Un 70% dels contractes a les residències són temporals i un 80% dels auxiliars tenen un sou mileurista”. A més, al·lega que les ràtios actuals són insuficients. “Fins que no s'incrementi el personal no hi haurà una atenció digna centrada en cada resident”, exposa.

Des d'aquesta residència d'elit afirmen que la part sanità-

ria està coberta. Tot i això, diversos treballadors han explicat a *La Vanguardia* que actualment no disposen de cap infermer a la plantilla. “La unitat d'infermeria es nodreix d'una empresa de treball temporal que contracta infermers puntualment”. Els treballadors del centre admeten que, arran d'aquesta falta de sanitaris, hi ha hagut errors de medicació i casos de pacients que s'han passat dies sense cures, sense dutxar-se o sense sortir del llit.

Una altra de les queixes més comunes està relacionada amb les inspeccions. Segons Carcelén, el nombre “ridícul” d'inspectors afavoreix els incompliments de les ràtios, que és “d'on es treuen més diners, amb les reduccions de personal, i es cuida més l'empresa que els residents”.

Una part del problema de la falta de personal és conseqüèn-

Espanya té 5,6 infermers per cada mil habitants; la mitjana europea és de 9,5

cia de l'escassetat d'infermers que hi ha al país. Espanya té 5,6 infermers per cada mil habitants (6,2 en el cas de Catalunya), davant els 9,5 que té de mitjana la Unió Europea. Alhora, s'estima que falten 120.000 infermers i 45.000 auxiliars d'infermeria. “Amb aquestes xifres no es pot garantir una cura de qualitat per a la població general, i encara menys per a les persones grans”, expliquen des del Col·legi Oficial d'Infermers i Infermeres de Barcelona.

Les residències són les que més noten aquesta situació. “A la sanitat es guanyen prop de 600 euros més al mes, a més de tenir més possibilitats de promoció”, admet Carcelén de 5 +1.

Per la seva part, Cintia Pascual, presidenta de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA), defensa que “el sector de la dependència està inframonetitzat” i que “des de Sanitat s'han d'adoptar accions per incorporar-hi personal”.

DANI DUCH

Manifestació la setmana passada a Madrid per exigir millores en l'atenció a les residències

prolonga”, afirma el director.

“Amb l'actual cost de la vida no sé com podem mantenir –ara tot és molt més car– un servei digne per als usuaris. Aquesta oferta és a anys llum de la pujada de preus per la inflació”, afirma Andrés Rueda, president de l'Associació de Directores i Gerents de Serveis Socials (Aedgss).

La patronal del Tercer Sector Social de Catalunya confia, per la seva part, que aquest increment de la quota d'un 3% sigui el “punt de partida” per millorar les coses. Tot i que comparteix que la xifra “no cobreix les necessitats de millora de les condicions laborals dels treballadors ni de la sostenibilitat de l'activitat”.

Des de la Conselleria de Drets Socials es precisa, a més, que un 3% de pujada (una despesa de 44 milions) es proposa per millorar els sous dels professionals que treballen a les residències. Aquesta és, sens dubte, una reclamació històrica pendent de resposta. Però què passa amb els menús (el cistell d'anar a comprar és més car) o les despeses en calefacció, amb el preu dels carburants i electricitat disparats?

“Caldrà fer malabarismes”, augura Andrés Rueda. “És clar que

amb aquest increment ridícul en l'assignació econòmica per plaça i amb els preus de l'alimentació pels núvols, el problema amb els menús dels usuaris –en Mariano, un usuari d'un geriàtric de Madrid, es queixava d'això dies enrere– s'agreuja”, sentència Maria José Carcelén, de la Coordinadora de Familiars de Residències 5 +1.

Cintia Pascual, presidenta de

El Govern només apuja un 3% la quota per a la plaça pública (són 1,9 euros al dia) i els comptes no surten

l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA), valora “positivament” aquest acord, però no amaga que els diners extres no compensen “els efectes de l'encariment dels preus provocats per la inflació”.

Amb la nova tarifa, el preu mensual d'una plaça pública en una residència assistida passa dels 1.944,23 euros als 2.002,56 euros. Als centres de dia (jorna-

des laborables), es passa dels 697,62 euros al mes a 718,55 euros.

Si els diners extres es destinen majoritàriament a millorar el sou d'uns professionals molt maltractats –ho proposa el Govern–, per als menjadors de les residències caldrà recórrer a la inventiva i sortir a caçar ofertes. “Els proveïdors i empreses de càtering ja han pujat els preus. El menú que abans era d'uns 7 euros ara té un cost de més de 9”, recalca Andrés Rueda. Per tant, serà molt difícil mantenir la qualitat de l'alimentació. Per a un menú digne caldria destinar-hi un 17% del pressupost, sosté el sector, i ara es passa amb un 10%. “Els plats aportaran les mateixes calories i proteïnes –això ho supervisen dietistes–, però tothom s'adona que si els comptes no quadren, una sortida podria ser buscar aliments més barats, plats menys preparats o sense acompanyament”, tem Andrés Rueda.

I la calefacció? Els preus de l'electricitat i carburants s'han triplicat. I això repercutirà, tal com passa a totes les llars, en la factura de final de mes. L'únic consol és que ara ja no cal ventilar tant com durant la pandèmia.●